

Mening, som vi maae kalde en fordømmelig, og vi have seet, hvordan de have indsvøbt i Religionens Raabe al den bedrageriske Snat, som de have ført ud i Europa over vore Forhold (Hør!). Jeg vil meget gjerne troe, at vor hele Præstestand bestaaer af Mand, der ikke kan lade sig som enkelte Mand forlede til Handlinger af den Art; men, naar Corporationsbjevelen farer i Folk (Latter), saa er der Ingen, der veed, hvor han kan bringes hen. Jeg vil til det Yderste modsætte mig dette Foretagende, og som en fuldstændig Modvægt derimod, vil jeg bringe ind et Forslag om, at samtlige Lænder, der beregnes til Præstelønninger, træde ind i Budgettet som en Afgift til Staten, og samtlige igjen gaae over til Præsterne som en Løn, givne dem af Staten. (Ja! Ja!) Folketirken, det er en Menighedskirke, det er ingen Corporationskirke, lader os vogte os for, at betræde en saa farlig Vej.

Finantsministeren: De Spørgsmaal, som den ærede Taler har forelagt, deels det samlede Statsraad deels mig, ere af en saadan Betydning, at det maaffee vil være det Retteste, at jeg strax svarer derpaa, forsaavidt det staaer i min Magt at svare paa saadanne Spørgsmaal. Den ærede Taler har fremhævet, at vi ingen virkelig Toldgrændse mere skulde have; den ærede Taler har næret megen Tvivl om, hvorledes Forholdet vilde blive, naar vor Hær skulde blive trængt tilbage fra sin nærværende Stilling og atter skulde trænge frem igjen. Jeg kan dertil svare den ærede Taler, og jeg beder hele Rigsdagen at være forvisset om, at jeg i saa Henseende har taget mine Forholdsregler (Hør! Hør!). Den ydste Toldgrændse er ikke ophævet letfindigt, og de Foranstaltninger, som maatte tages, forat sikke sig, om et saa ulykkelig Tilfælde, som det af den ærede Taler antydede, skulde indtræde, ere vel overveiede i Forveien. Man kan maaffee finde, at Finantsministeriet undertiden handler driftigt; men jeg troer ogsaa, at de, som nøie kjende Forholdene, tillige vide, at det handler med Forsigtighed, og hvor jeg maa foretage mig driftige Handlinger, passer jeg altid paa ikke at kaste Broen af efter mig. I dette Tilfælde er Broen heller ikke afkastet, men Resourcerne ere tilstæde, saa at man, om dette

ulykkelige Tilfælde skulde indtræde, da kan imødegaae Følgerne deraf, ligesom jeg ogsaa tillader mig at troe, at Regjeringen ogsaa tidligere nogenlunde har forstaaet Saadant; og navnlig hvad de Forhold specielt angaaer, som jeg har havt den Ære at forestaae deels som Minister, deels tidligere i en anden Embedsstilling, da viser Aaret 1848, at den danske Toldgrændse paa ingen Maade var bortfalden, fordi en Deel af det danske Territorium for en Tid var oversvømmet af en fiendtlig Magt. Altsaa som sagt, skulde et saadant Tilfælde indtræde, skal man finde Regjeringen parat til at imødegaae Følgerne deraf.

Naar den ærede Taler har betvivlet, at den Beregning af de indirecte Afgifter, som er fremsat i Finantslovsforslaget, er rigtig, idet man umuligt kunde beregne, hvormeget disse Afgifter ville formindskes som en Følge af, at Fortoldning fandt Sted i Slesvig, da skal jeg for det Første spørge den ærede Taler: om han ikke troer, at den Forøgelse af Danmarks Indtagter, som vil kunne finde Sted som Følge af den aabnede fri Samfærdsel med Slesvig, kunde være ligesaa stor som hiin Formindskelse? Jeg har ingen Grund til at antage, at de danske Brændrier eller den danske Handel staaer tilbage for den slesvigiske, og jeg troer, at man, naar man fatter disse Forhold noget nærmere i Diesyn, maa erkjende, at det ligesaavel er muligt, at de Intræder, som umiddelbart indflyde af Brændrierne i Danmark, kunde blive forøgede som en Følge af det Skete, som at de kunde blive formindskede. Dette Svar alene vil formodentlig ikke tilfredsstille den ærede Taler, og jeg skal derfor søie en anden Betragtning til, den nemlig, at man ved at beregne Indtagten af Brændrierne saavel for næste som for indværende Finantsaar ingenlunde blot er gaaet ud fra en Krigstilstand, men ogsaa har taget Hensyn til den Tilstand, som fandt Sted før 1848, da Varer fra Slesvig ogsaa kunde frit indføres i Danmark, naar blot Differencetolden blev erlagt. Der er ingen Anledning til at antage, at Forholdene saa væsentlig skulde forandres som en Følge af den ophævede Toldgrændse, at der i høiere Grad skulde finde Fortoldning Sted i Slesvig af Varer, som fortæres i Danmark; men en-